Dievo tarnyboje

1947 m. liepos mėn. A. Talačka buvo paskirtas vikaru Panevėžio Naujamiesčio bažnyčioje ir čia tarnavo du mėnesius.

1947 m. rugpjūčio 25 d. jis buvo perkeltas į Šeduvos parapiją, pusmetį tarnavo vikaru ir dirbo kapelionu Šeduvos gimnazijoje.

1948 m. balandžio 24 d. A. Talačka buvo paskirtas Panevėžio Kristaus Karaliaus katedros vikaru ir persikėlė į Panevėžį, kur praleido pusantrų metų.

1949 m. lapkričio 5 d. jis buvo paskirtas Rokiškio rajono Lukštų Šv. apaštalo evangelisto Jono parapijos administratoriumi. Gruodį perėmė šią pirmąją savo parapiją ir joje dirbo daugiau nei metus.

Pas parapijiečius – ir motociklu
Iš Mons. A. Talačkos asmeninio archyvo
Nežinomas fotografas

Prie knygų
Iš Mons. A. Talačkos asmeninio archyvo
Nežinomas fotografas

„Šiai misijai jis buvo rimtai ir visapusiškai susiformavęs. Visų pirma, buvo patraukli jo žmogiškoji formacija, t. y. turėjo išsiugdęs geras žmogiškąsias savybes: būdą, charakterį, kuris padėjo artimai ir nuoširdžiai bendrauti su tikinčiaisiais.

Aukšta buvo dvasinė formacija, t. y. vidinio gyvenimo gilumas, kuris yra pastoracinės veiklos šerdis. Kunigui neturint dvasinio gyvenimo savyje, sunku jį ugdyti ir kitų širdyse.

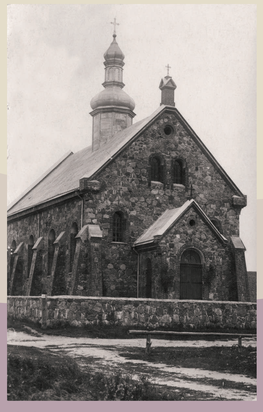
Intelektualinė formacija – tai krikščioniškosios filosofijos ir teologijos įsisavinimas. Mons. Albertas šioje srityje pasiekė daugiau, nei reikalavo studijų programa.

Pastoracinė formacija – tai mokėjimas liudyti Kristų, skleisti Gerojo Ganytojo meilę. Monsinjoras Albertas, išsiugdęs gerą charakterį, gyvenęs gilų dvasinį gyvenimą, buvo tas Gerasis Ganytojas, su meile vedantis ganomuosius prie Dievo.“

Vysk. Juozapas Preikšas

„Dėdė buvo plataus akiračio žmogus, eruditas, viskuo besidomįs. Labai domėjosi fotografija. Fotografuodavo peizažus, paskui abu su dėde vakarais kartu daryda-vom nuotraukas. Bet jos pas dėdę neužsigulėdavo – greitai išdalindavo ir pa-dovanodavo žmonėms, savo parapijiečiams. Domėjosi ir muzika, kolekcionavo sakralinės muzikos plokšteles. Susirinkus kunigams, jų klausydavosi, dažnai ir pats pritardamas užgiedodavo. Kad ir kaip keista, domėjosi technika. Iš pradžių buvo nusipirkęs motorinį dviratį – anais laikais tai buvo naujovė! – kad būtų patogiau pasiekti parapijiečius. Kai atsirado motociklai – dėdė įsigijo „Javą“. Dažnai išvažiavęs su manimi į gamtą, ruošdavosi pamokslams. Ilgai rašydavo, o aš niekaip nesuprasdavau, ką galima tiek daug rašyti.“

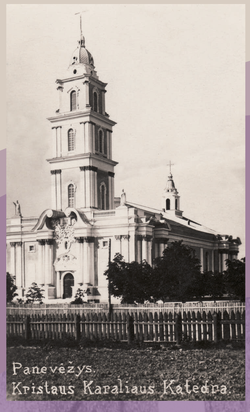
Vytautas Talačka, A. Talačkos sūnėnas

Lukštų bažnyčia
Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių biblioteta

Šeduvos bažnyčia. 1955
Fot. Šiaulių „Aušros“ muziejus

Panevėžio Kristaus Karaliaus katedra. XX a. 4 dešimtmetis
Panevėžio krašto muziejus. Nežinomas fotografas

